

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 59.616 van 10 mei 1996

A. 67.772.VI-13.033

In zake : **REES** Marc,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jérôme SOHIER, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,

tegen :

de gemeente Sint-Gillis
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Etienne ROYEN, advocaat,
Zwitserlandstraat 39
1060 Brussel.

**DE RAAD VAN STATE, XIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 22 februari 1996 door Marc REES ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 25 januari 1996, waarbij de gemeenteraad van Sint-Gillis besluit om met ingang van 1 mei 1996 een einde te maken aan zijn indienstneming als stagiair-hulpagent van politie met een opzeggings-termijn van drie maanden die aanvangt op 1 februari 1996 en eindigt op 30 april 1996;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 23 april 1996 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 3 mei 1996;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BOURTEMBOURG, loco Mr. MISSON, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. ROYEN, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker op 1 juli 1993 in dienst is getreden als stagiair-hulpagent van politie; dat ten aanzien van verzoeker, als gevolg van verscheidene ongunstige verslagen van zijn hiërarchische meerderen in verband met zijn wijze van dienstvervulling, een voorstel tot ontslag is gedaan en dat hij op 25 januari 1996 door de gemeenteraad van Sint-Gillis is gehoord; dat in het omstreden besluit onder meer erop

wordt gewezen dat de tegen verzoeker ingebrachte grieven niet van disciplinaire aard zijn en dat het statuut van stagiair-hulpagent van politie op hem van toepassing blijft omdat hij niet geslaagd is voor het mondelinge examengedeelte over de elementaire kennis van de tweede landstaal, wat zijn vaste benoeming in de weg staat, zodat zijn proeftijd automatisch verlengd is;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling zou veroorzaken, betoogt dat zijn ontslag als gevolg van het feit dat hij niet is geslaagd voor zijn proeftijd, argwaan kan doen ontstaan ten aanzien van zijn bekwaamheid, terwijl zijn activiteiten als politieagent hem in contact hebben gebracht met andere politiekorpsen die voor hem toekomstige werkgevers kunnen zijn; dat hij het volgende uiteenzet :

" Het ligt immers voor de hand dat door de weerklank van zulke insinuaties zowel bij de gemeentepolitie onder zijn collega's als bij zijn meerderen, bij het publiek, en zelfs bij zijn naaste omgeving, hij er niet meer kan op hopen zijn ambt van politieagent opnieuw uit te oefenen bij een ander politiekorps, terwijl, aangezien het gaat om een specifieke politiefunctie, de agenten in toenemende mate nood hebben aan een totaal vertrouwen vanwege de overheid zowel als van het publiek.

Vooraf het feit dat verzoeker totaal in de onmogelijkheid verkeert om de jegens hem geuite insinuaties te ontkennen, heeft onvermijdelijk tot gevolg dat de bewering luidens welke hem tekortkomingen zouden moeten worden toegeschreven, geloofwaardig wordt gemaakt en dat de morele ontreddeering waarin hij verkeert wordt verergerd";

Overwegende dat het ontslag van een stagiair weliswaar een ernstige maatregel is aangezien diens beroepsvooruitzichten op de helling worden gezet, maar geen tuchtstraf is om een culpoos feit te bestraffen, doch niets anders betekent dan dat de betrokkene ongeschikt is om een bepaald ambt uit te oefenen; dat de omstreden maatregel in dit geval des te minder de aangevoerde gevolgen kan hebben daar verzoeker het grootste gedeelte van zijn dienst vervulde in het bijkantoor van de politie, wat zijn contacten met derden, meer in het bijzonder met potentiële werkgevers, beperkte;

Overwegende dat verzoeker zich tevens beroept op een materieel nadeel dat bestaat in een totaal verlies van beroepsinkomsten die slechts heel gedeeltelijk kunnen worden gecompenseerd met de werkloosheidsuitkering. Zijn inkomsten zouden met bijna 50% worden verminderd, op een tijdstip waarop zijn gezondheidsproblemen hem ertoe verplichten kosten te maken omdat hij verzorging nodig heeft";

Overwegende dat de vordering tot schorsing niets vermeldt in verband met de materiële situatie van verzoeker; dat de ernst van het nadeel en de moeilijk te herstellen aard ervan moet worden beoordeeld op grond van de uiteenzetting die vervat moet zijn in de vordering; dat verzoeker met die uiteenzetting alleen niet voldoende gegevens verstrekt om het nadeel waarop hij zich beroept te rechtvaardigen;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten die vervuld moeten zijn wil de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kunnen bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden ingewilligd,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op tien mei 1900 zesennegentig door :

de HH. GEUS,	kamervoorzitter,
MESSINE,	staatsraad,
HANSE,	staatsraad,
Mevr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.